

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ІХ МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ
ПІДПРИЄМСТВОМ»**

25 – 26 квітня 2013 р.

Київ НУХТ 2013

Управління сучасним підприємством: Матеріали ІХ-ї Міжнарод. наук.-практ. конф., Київ, 25 – 26 квітня 2013 р.: Тези доп. — К.: НУХТ. — 2013. — 243 с.

Розглянуто актуальні питання управління сучасним підприємством на основі сучасних наукових підходів, ознайомлено читачів з характером змін усіх складових управлінської діяльності в умовах інтенсифікації розвитку технологій управління, зростання інноваційної активності, підвищення ефективності мотиваційного механізму підтримки виробництва.

Для студентів, аспірантів, викладачів, наукових працівників.

Матеріали конференції видано в авторській редакції

Редакційна колегія: С.В. Іванов, Т.Л. Мостенська, С.І. Дичковський, О.І. Куць, П.Т. Саблук, І.В. Федулова, Н.С. Скопенко, М.П. Побережна (відповідальний секретар).

Рекомендовано вченою радою факультету ЕіМ
Протокол № 8 від 26.03.13 р.

© НУХТ, 2013

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ КРАЇНИ

Н.С. Скопенко, канд. екон. наук, доц.

Національний університет харчових технологій

Продовольча безпека — це невід’ємна складова економічної та національної безпеки держави та умова її незалежності.

Проблема забезпечення продовольчої безпеки країни включає політичний, соціальний, економічний і медичний аспекти. Для України вирішення цієї пробле-

ми має особливу актуальність і важливість у зв'язку із змінами у всіх сферах життя країни, що відбуваються останніми роками.

Продовольча безпека країни повинна ґрунтуватися на наступних принципах: стійке продовольче забезпечення, що базується на стабільному розвитку агропромислового комплексу в цілому та харчової промисловості зокрема, які здатні постійно забезпечувати населення продуктами харчування на необхідному рівні, адекватно реагуючи на кон'юнктуру продовольчого ринку та реалізуючи свій експортний потенціал; фізична і економічна доступність необхідної кількості та асортименту продовольства для усіх категорій населення, що забезпечується їх платоспроможністю, яка не ставить під загрозу задоволення інших основних потреб людини; безпека харчування, як можливість виробництва, реалізації та споживання якісного та екологічного продовольства, що не шкодить здоров'ю населення та забезпечує раціональне збалансованість харчування; стабільність галузевих ринків продовольства, яка гарантується власним виробництвом та сферою накопичення страхових запасів основних продуктів харчування; захищеності вітчизняного виробника продовольчих товарів від імпортої залежності як у формі продовольства, так і в формі ресурсного забезпечення.

В першу чергу, продовольча безпека залежить від стану національного агропромислового комплексу та його підтримки державою, земельного законодавства, форм власності та господарювання, а також платоспроможності населення.

В сучасних умовах загрозу продовольчій безпеці країни становить скорочення виробничого потенціалу АПК, недосконалість організаційно-економічних механізмів, згортання обсягів виробництва в галузях агропромислового комплексу, зниження життєвого рівня населення.

За попередніми даними Держкомстату [1], індекс обсягу сільськогосподарського виробництва у 2012 р. порівняно з 2011 р. становив 95,5 %, у т.ч. індекс обсягу виробництва продукції рослинництва склав 91,8 %, індекс обсягу виробництва продукції тваринництва — 103,8 %.

Порівняно з 2011р. загальна посівна площа збільшилась на 125,9 тис.га (на 0,5 %) та становила 27,8 млн.га. У 2012р. загальний валовий збір зернових і зернобобових культур становив 46,2 млн.т (у вазі після доробки), а їхня середня врожайність — 31,2 ц з 1 га. Порівняно з 2011 р. виробництво зерна скоротилося на 18,6 % (на 10,6 млн. т), що зумовлено як скороченням площі збирання (на 532 тис.га, або на 3,5 %), так і зниженням середньої урожайності з 1 га (на 5,8 ц, або на 15,7 %) [1].

Господарствами всіх категорій у 2012 р. реалізовано на забій 3,1 млн. т худоби та птиці (у живій вазі), що на 3,4 % більше порівняно з 2011 р., вироблено 11,4 млн. т молока (на 2,7 % більше) та 19,1 млрд. шт. яєць (на 2,3 % більше). За розрахунками, на 1 січня 2013 р. загальне поголів'я великої рогатої худоби становило 4,5 млн. голів (на 1,8 % більше, ніж на 1 січня 2012 р.), у т.ч. корів — 2,6 млн. (на 0,8 % менше), свиней — 7,5 млн. (на 1,9 % більше), овець і кіз — 1,7 млн. (на 0,5 % більше), птиці всіх видів — 213,9 млн. голів (на 6,5 % більше).

На підприємствах із виробництва харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів у 2012 році випуск продукції збільшився на 1,5 %, у тому числі у виробництві олії та жирів — на 14 %, переробленні та консервуванні овочів та фруктів — на 10,1 %, м'ясній, молочній та кондитерській промисловості — відповідно на 2,1 %, 3,2 % та 2,9 %. Водночас зменшились обсяги продукції у виробництві напоїв (на 2 %) та тютюнових виробів (на 1,5 %) [1].

Одним з головних показників, що характеризує продовольчу безпеку країни є рівень самозабезпеченості основними видами продовольства, який розраховується як відношення обсягів виробництва продовольства до внутрішнього використання на території України. Рівень самозабезпеченості основними видами продовольства у 2011 році наведено на рис.

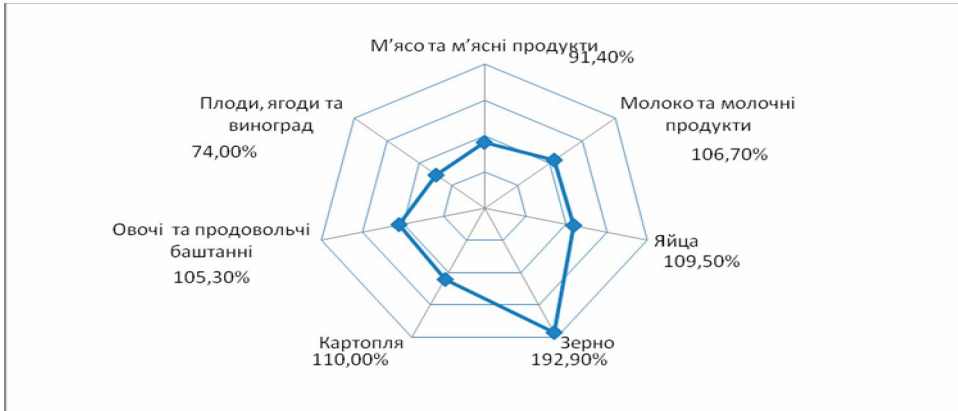

Рис. Рівень самозабезпеченості в Україні основними видами продовольства у 2011 році

Гарантування продовольчої безпеки кожної окремої країни є однією із ключових функцій держави. Політико-економічний аспект продовольчої безпеки полягає в ефективному використанні агропромислового потенціалу країни для забезпечення потреб населення в продуктах харчування незалежно від несприятливих умов у міжнародних відносинах чи несприятливій кон'юктурі світового ринку; соціально-економічний аспект характеризує здатність забезпечення цих потреб, впливаючи на розмір доходів різних груп населення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Державний комітет статистики України. Офіційний сайт. [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>